

ÎNCHEIERE

12 iunie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componență:

Președinte, judecător
judecători

Stela Procopciuc
Ion Malanciuc
Diana Stănilă

examinând conflictul negativ de competență apărut între Curtea de Apel Chișinău și Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Natural Gaz D.C.” și Societatea cu Răspundere Limitată „Imas Company” împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică cu privire la anularea actului administrativ,

c o n s t a t ă:

La 23 februarie 2024, Societatea cu Răspundere Limitată „Natural Gaz D.C.” și Societatea cu Răspundere Limitată „Imas Company” au depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică cu privire la anularea actului administrativ.

Prin încheierea din 03 aprilie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost transmisă cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Natural Gaz D.C.” și Societatea cu Răspundere Limitată „Imas Company”, spre examinare după competență la Curtea de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 29 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău a fost ridicat conflict negativ de competență la judecarea acțiunii depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Natural Gaz D.C.” și Societatea cu Răspundere Limitată „Imas Company”. S-a suspendat din oficiu prezentul proces și s-a transmis dosarul Curții Supreme de Justiție pentru soluționarea conflictului de competență.

Studiind materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că la judecarea prezentei cauze, competența jurisdicțională îi revine Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 191 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(2) și (3), judecătorii soluționează în fond toate acțiunile în contencios administrativ. Curțile de apel soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva actelor administrative normative, care nu se supun controlului de constituționalitate.

În corespundere cu prevederile art. 200 alin. (1), (3) și (4) din Codul administrativ, instanța de judecată în fața căreia a apărut conflictul de competență de natura celui definit la art. 58 alin.(2) suspendă din oficiu procesul și prezintă dosarul instanței competente să soluționeze conflictul de competență.

Conflictul de competență dintre judecătoriile din jurisdicția diferitor curți de apel, dintre o judecătorie și o curte de apel sau dintre două curți de apel se soluționează de către Curtea Supremă de Justiție.

Conflictul de competență se soluționează fără citarea participanților la proces, printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs.

Conform art. 58 alin.(2) din Codul administrativ, conflictele de competență pot fi: a) pozitive – când două sau mai multe autorități publice se declară competente să desfășoare o anumită activitate administrativă; b) negative – când nicio autoritate publică nu se declară competentă să desfășoare o anumită activitate administrativă.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că actul administrativ, ca orice act juridic, reprezintă forma juridică principală de activitate a administrației publice, care constă într-o manifestare de voință expresă, unilaterală și supusă unui regim de putere publică precum și controlului de legalitate al instanțelor judecătorești, care emană de la autorități administrative sau de la persoane private autorizate de acestea, prin care se nasc, modifică sau sting drepturi și obligații corelative.

Articolul 10 alin. (1) din Codul administrativ stipulează că, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sânt afectate de actul administrativ individual, nu sânt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestațiilor materiale sau bănești este un act administrativ individual prin care o astfel de prestație se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În temeiul art. 12 din Codul administrativ, un act administrativ normativ este actul juridic subordonat legii adoptat, aprobat sau emis de o autoritate publică în baza prevederilor constituționale sau legale, care nu se supune controlului constituționalității și stabilește reguli de aplicare obligatorii pentru un număr nedeterminat de situații identice.

Deci, conform normelor de drept sus-citate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că diferențierea între actele administrative normative și actele administrative individuale se realizează, atât în funcție de obiectul lor, cât și în raport cu criteriul determinabilității persoanelor cărora li se aplică.

Astfel, actele normative sunt acea categorie de acte juridice care conțin o regulă, adică un act de aplicabilitate repetată, asupra unor subiecți de drept nedeterminați, în timp ce actele individuale sunt acea categorie de acte care urmăresc stabilizarea unei situații juridice precise în raport cu un număr relativ restrâns și determinat de subiecți de drept.

În litigiul dedus judecătii, actul administrativ – hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 773 din 18 decembrie 2023 „cu privire la modificarea hotărârii nr. 649/2023 privind aprobarea contribuțiilor financiare lunare pentru costurile stocurilor de securitate din anul 2022”, stabilește expres cercul persoanelor pentru care produce efecte juridice, nu se aplică unui număr nedeterminat de situații identice, ci indică expres cazurile și situațiile concrete de aplicare a actului administrativ.

Așadar, actul administrativ contestat în prezenta cauză afectează doar furnizorii de pe piața cu amănuntul a gazelor naturale, în privința cărora contribuțiile financiare lunare pentru costurile stocurilor de securitate din anul 2022 au fost aprobate conform Anexei nr. 1 la prezentul act administrativ.

Caracterul individual al unui act administrativ derivă din întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: este o dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică, pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, are drept scop de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea, sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Prin urmare, la caz, se atestă întrunirea cumulativă a condițiilor legale enunțate mai sus, fiind stabilită prezența actului administrativ individual emis de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, care reglementează o situație/chestiune legată de contribuțiile financiare lunare destinate stocurilor de securitate din anul 2022, destinatarii actului fiind furnizorii de gaze naturale determinați expres în Anexa la hotărâre.

Respectiv, judecarea prezentei cauze în contencios administrativ ține de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, or de către reclamanti se contestă un act administrativ individual, dar nu act normativ în sensul art. 12 din Codul administrativ.

Prin prisma art. 197 din Codul administrativ, se reține că nimeni nu poate fi lipsit de dreptul judecării procesului de către instanța în a cărei competență este dată prin lege cauza, cu excepțiile expres stabilite de lege.

Căile procedurale asigură persoanelor interesate accesul la o instanță de judecată, căreia prin lege i s-a stabilit competența de a hotărî, iar pentru ca dreptul de acces la o instanță să fie respectat, trebuie ca instanța în fața căreia este adusă cauza să se bucure de jurisdicție deplină, adică instanța trebuie să fie competentă să analizeze atât aspectele de fapt, cât și pe cele de drept ale cauzei.

Acest mod de reglementare al dreptului de acces la justiție este în concordanță cu principiile Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, potrivit cărora exercitarea dreptului de acces la justiție presupune tocmai asigurarea accesului oricărei persoane la un tribunal instituit de lege, adică garantarea unei proceduri judiciare în fața căreia să se poată realiza, efectiv, acest drept.

În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, prin

prisma standardelor Curții Europene a Drepturilor Omului, notează că nerespectarea de către o instanță a dispozițiilor de drept intern implică în principiu o încălcare a art. 6 § 1 din Convenție (cauza DMD Group, A.S. vs Slovacia, 05 octombrie 2010, §61). În același timp, articolul 6 § 1 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale garantează ca primul aspect al procesului echitabil înfăptuirea justiției de către „un tribunal investit de lege”, adică în primul rând având competență clar stabilită de legea națională. De aceea, normele de competență jurisdicțională sunt de strictă interpretare, iar orice interpretare extensivă sau restrictivă trebuie calificată ca abuz de drept.

Din considerentul că un prim aspect al procesului echitabil este înfăptuirea justiției de către „un tribunal investit de lege”, adică în primul rând având competență clar stabilită de legea națională, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție va soluționa conflictul negativ de competență, prin constatarea competenței Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani la examinarea cauzei sus nominalizate.

În conformitate cu art. 193, 200 alin. (3), 230 din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se constată competența Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani la judecarea cauzei de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Natural Gaz D.C.” și Societatea cu Răspundere Limitată „Imas Company” împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică cu privire la anularea actului administrativ.

Cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Societatea cu Răspundere Limitată „Natural Gaz D.C.” și Societatea cu Răspundere Limitată „Imas Company” împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică cu privire la anularea actului administrativ, se remite spre examinare la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă